

Република Србија
Врховни касациони суд
Рев2 2208/2015
Рж 410/2015
10.12.2015. године

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Андрејевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца С.Ф. из Б., чији је пуномоћник М.Ђ., адвокат из Б., против тужене Републике Србије, Министарства унутрашњих послова, Ресор јавне безбедности, чији је законски заступник Државно правобранилаштво у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужене изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Р4 92/2015 од 24.09.2015. године и о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2630/14 од 03.04.2015. године, у седници већа одржаној дана 10.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба тужене изјављена против решења Апелационог суда у Београду Р4 92/2015 од 24.09.2015. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2630/14 од 03.04.2015. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 92476/10 од 31.10.2012. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев, па је обавезана тужена да тужиоцу исплати износ од 1.174.168,66 динара, са законском затезном каматом од 21.12.2010. године па до коначне исплате. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ за период од 19.09.2005. године до 21.12.2010. године, а ставом трећим изреке је обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 135.500,00 динара.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж1 2630/14 од 03.04.2015. године одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио првостепену пресуду исправљену решењем од 26.05.2014. године, у ставу првом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, а ради разматрања правног питања у смислу одредбе члана 395. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09).

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Апелациони суд у Београду решењем Р4 92/15 од 24.09.2015. године није допустио ревизију тужене изјављену против другостепене пресуде.

Против наведеног решења тужена је изјавила жалбу због битних повреда одредаба парничног поступка.

Испитујући дозвољеност жалбе, Врховни касациони суд је имао у виду да се у конкретном случају ради о поступку који је започет пре ступања на снагу Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 од 01.02.2012. године), па се применом одредбе члана 506. став 1. у вези члана 508. тог закона овај поступак спроводи по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09). Тај закон не прописује жалбу као правни лек који се може изјавити против решења другостепеног суда донетог у смислу члана 395. ЗПП, што жалбу тужене чини недозвољеном.

Жалба као правни лек се може изјавити против пресуде донете у првом степену (члан 355. ЗПП) и против решења другостепеног суда (члан 385. ЗПП).

Против одлуке другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен, странке у смислу члана 394. и 412. став 1. ЗПП могу изјавити ревизију. Како је у конкретном случају жалба изјављена против решења другостепеног суда, то је на основу члана 385, 395. и 411. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11) у вези члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ број 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 506. став 1. Закона о парничном поступку, („Службени гласник РС“ број 72/11) поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровешће се по одредбама тог закона („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09). Међутим, према члану 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ број 55/14), ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Правноснажна другостепена пресуда, против које је ревизија изјављена, донета је 03.04.2015. године, после ступања на правну снагу новела Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 55/14), а тужба у овом спору је поднета 31.12.2010. године.

Будући да вредност предмета спора побијеног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије

на дан подношења тужбе, то је одлучено као у ставу другом изреке на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Снежана Андрејевић,с.р.**